

ЯВЛЕНИЕ IV.

Иеронимъ и Сганарелъ.

Иерон. Радвамъ се, Господинъ Сганареле, за дѣто ви намирамъ още тука. Срѣштинѣхъ на пѣтя единъ златаръ, който, като се научилъ че искате единъ драгоцѣненъ прѣстенъ, за да го принесете на богинята си, моли ме да дойда да ви обадж, че той продава единъ такъвъ какъвто вие искате. Побързѣхъ прочее да ви извѣстѣя за да преварите, защото оня диямантъ се отличава отъ другитѣ, както и Г-жица Доримена помежду дѣвойкитѣ.

Сган. Не бързае, Господинъ Иерониме.

Иерон. Какъ! што ште каже това; дѣ остана приятелю, горѣштината, която имахте преди малко време.

Сган. Преди малко, братко, начна да истинва сърцето ми, на което не знамъ причината. После сѣмъ втрештенъ отъ единъ съиъ когото видѣхъ вчера: знаете ли че съништата сѣ огледала, въ които вижда човѣкъ сичко което може да му се случи. Сънувахъ че се намирахъ въ корабъ, разиграванъ отъ бурно море, и че. . . .

Иерон. Опростете Господинъ Сганареле, за дѣто не можъ да ви слушамъ. Дойде ми на умъ за една важна работа, и немамъ време да остана тука повече. Относително за свадбата ви, имате тука двама мѣдри съѣди, двоица философи, отъ които можете да приемете най-добритѣ съвѣти. Ште можете да сравнитѣ миѣнията имъ, и да изберете по-доброто, като както знаете и двамата имѣтъ разни начала. Колкото за мене, задоволявамъ се съ съвѣтитѣ, които ви дадохъ, и остаямъ вашъ покоренъ слуга. (*Отива си*).

Сган. Истина, трѣбва да има правда. Говори умно, и е човѣкъ по-уменъ отъ колкото го мислехъ. Не ште да направѣж злѣ, ако отида да намѣрѣ ония човѣци и да поискамъ миѣнието имъ.